

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4483/2022
Рев2 4484/2022
18.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Горан Стаменић и Бојана Јеремић, адвокати у ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Београд, одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2631/21 од 10.11.2021. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1075/22 од 18.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2631/21 од 10.11.2021. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1075/22 од 18.08.2022. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2631/21 од 10.11.2021. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1075/22 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2631/21 од 10.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Краљеву П1 721/18 од 02.07.2021. године у ставу првом изреке под а) којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћеног додатка на плату по основу приправности за период од јуна месеца 2015. године па закључно са фебруаром месецом 2017. године исплати појединачне месечне износе са затезном каматом ближе наведеном у првом ставу изреке под а). Укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке под б) којим је одлучено о потраживању тужиоца по основу теренског додатка и у ставу другом изреке којим је одлучено о трошковима поступка и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1075/22 од 18.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Краљеву П1 1314/21 од 23.12.2021. године којом је обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.06.2015. године па закључно са 01.03.2017. године на име накнаде штете због неисплаћеног теренског додатка исплати појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом као у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.240,48 динара са затезном каматом од извршности до исплате, док је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведених правноснажних пресуда, тужена је изјавила благовремене ревизије због битне повреде парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе за уједначавањем судске праксе.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23-други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете због неисплаћеног додатка на плату по основу приправности (дежурства ван радног времена) и накнада трошкова за теренски додаток у периоду од јуна месеца 2015. године па закључно са фебруаром месецом 2017. године. По оцени Врховног суда, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења, нема разлога за одлучивање по посебној ревизији из члана 404. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

У погледу одлуке о праву на исплату увећане плате по основу приправности, нити у погледу одлуке о праву на исплате на име теренског додатка, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Побијане одлуке донете су у складу са правним схватањем судова израженим у правноснажним судским одлукама и одлукама ревизијског суда, о праву на накнаду штете у судском поступку на име неисплаћене накнаде за прековремени рад и теренски додаток, као последице пропуста послодавца да непосредно примени посебан колективни уговор којим су предвиђени услови и параметри за одређивање висине накнада и трошкова. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова, о усвајању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени релевантног материјалног права. Битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује ревизијама, као ни наводи тужене о чињеничном стању, не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије. Одлуке на које се указује у ревизијама, не значе постојање различитог поступања и неуједначености судске праксе у истим чињенично-правним ситуацијама, нити указују на потребу за усаглашавањем актуелне судске праксе.

На основу наведеног, а применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, и нашао да ревизије тужене нису дозвољене.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној парници тужба је поднета 01.06.2018. године, а преиначена је 06.04.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2631/21 од 10.11.2021. године износи 98.023,02 динара, што представља противвредност од 833,77 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, док вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1075/22 од 18.08.2022. године износи 181.001,10 динара, што представља противвредност од 1.539,56 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

Имајући у виду да у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност побијаног дела правноснажних пресуда не прелази прописани ревизијски цензус од 40.000 евра, Врховни суд налази да изјављене ревизије тужене нису дозвољене.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић